

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

22. april 2015

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 25. marts 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 234 (BEU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Andersen (V).

Spørgsmål nr. 234

”Mener ministeren i lyset af resultaterne fra SFI’s evaluering af mentorordningen fra marts 2015, at det er tilstrækkeligt, at 12 pct. er i job og 10 pct. er under uddannelse efter at have modtaget målrettet mentorstøtte i halvandet år? Der henvises til [**Endeligt svar:**](http://www.sfi.dk/rapportoplysninger-4681.aspx?Action=1&NewsId=4632&PID=9267.?””</p></div><div data-bbox=)

Målet er, at flere borgere skal i job og uddannelse, og at mentorstøtten sammen med den øvrige beskæftigelsesindsats skal bidrage til det.

Når man vurderer SFI’s undersøgelse, er det vigtigt at holde sig for øje, at en stor del af de borgere, der modtager mentorstøtte, har problemer, der rækker udover ledighed. Ifølge SFI er over halvdelen af de borgere, som modtager mentorstøtte, ikke vurderet job- eller uddannelsesparate, men er personer, der på grund af fx personlige problemer ikke umiddelbart kan komme i beskæftigelse.

Med reformen af kontanthjælpssystemet blev mentorordningen samtidig målrettet til de mest udsatte borgere. Kontanthjælpsmodtagere og uddannelseshjælpsmodtagere, der på grund af personlige forhold ikke kan deltage i et ret- og pligttilbud, skal således fremover have mentorstøtte. Her vil mentorstøtten i første omgang have som mål at få de pågældende borger gjort klar til at deltage i den almindelige beskæftigelsesindsats.

Af SFI’s undersøgelse af mentorordningen fremgår, at det typisk kræver en længevarende indsats at flytte borgerne nærmer uddannelse eller beskæftigelse, mens konklusionen om, at der ikke kan påvises effekt af mentorstøtten, udelukkende vedrører en kortsigtet effekt af mentorstøtten på job og uddannelse.

SFI har i en pressemeddelelse og et indlæg trykt i dagbladet Information den 28. marts uddybet dette. Af SFI’s indlæg fremgår: ”Hvis der er en virkning af den nuværende mentorindsats på beskæftigelse og uddannelse, vurderer vi derfor, at denne virkning først vil vise sig på lidt længere sigt. Afdækningen af det sociale ele-

ments store omfang er givetvis undersøgelsens væsentligste bidrag. Desuden viser undersøgelsen, at navnlig sagsbehandlere i jobcentre har stor tillid til ordningen.

Hvorvidt borgerne på længere sigt opnår en arbejdsmarkedstilknytning, kan denne undersøgelse ikke sige noget om.”

I samme indlæg henviser SFI også til at en undersøgelse foretaget af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering af mentorindsatsen for en yngre målgruppe.

I denne undersøgelse kan der også på kort sigt påvises en beskedent positiv effekt på uddannelse af mentorstøtten. Den omtalte undersøgelse er baseret på et forsøg, som den daværende Arbejdsmarkedsstyrelse gennemførte i 2012-13 gennemførte for en gruppe 18-29-årige kontanthjælpsmodtagere uden erhvervskompetencegivende uddannelse. Effektevalueringen af forsøget er gennemført af Rambøll i samarbejde med professorerne Michael Rosholm og Michael Svarer fra Aarhus Universitet og viser, at mentorstøtten bidrager til, at flere udsatte unge kommer i gang med uddannelse.

Endelig kan det nævnes, at der med henblik på at styrke vidensgrundlaget er iværksat projektet Inklusion, som er et kontrolleret forsøg, der søger at hjælpe borgere med sindslidelser ind på arbejdsmarkedet ved hjælp af beskæftigelsesmodellerne IPS (Individual Placement and Support) og Sherpa. Her undersøges det, om mennesker med sindslidelser har bedre mulighed for at komme tilbage på arbejdsmarkedet, hvis de kommer direkte ud på en arbejdsplads med hjælp fra en støtteperson/mentor, som følger hele forløbet tæt.

Venlig hilsen

Henrik Dam Kristensen